

Υπόθεση T-153/04

Ferriere Nord SpA

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Ανταγωνισμός — Πρόστιμο — Παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Εξουσίες της Επιτροπής όσον αφορά την εκτέλεση των αποφάσεων — Παραγραφή — Άρθρα 4 και 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2988/74 — Παραδεκτό»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 . . . II - 3892

Περίληψη της απόφασεως

1. Προσφυγή ακυρώσεως — Ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής
(Άρθρο 230 ΕΚ, 238 ΕΚ και 249 ΕΚ)

2. *Ανταγωνισμός — Πρόστιμα — Παραγραφή προβλεπόμενη από τον κανονισμό 2988/74 (Κανονισμός 2988/74 του Συμβουλίου, άρθρο 4)*
3. *Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξεις δεκτικές προσφυγής — Απόφαση — Έννοια (Άρθρο 230 ΕΚ και 249 ΕΚ)*

1. Μία διαταγή πληρωμής του μη καταβληθέντος υπολοίπου ενός προστίμου που επιβλήθηκε λόγω παραβάσεως των κανόνων περί ανταγωνισμού με απόφαση της Επιτροπής, κατά την έννοια του άρθρου 249 ΕΚ, συνοδευόμενη από την προειδοποίηση περί καταπτώσεως της τραπεζικής εγγυήσεως, αποτελεί μια μορφή εκτελέσεως της αποφάσεως αυτής και πρέπει να θεωρηθεί ως πράξη διοικητικού χαρακτήρα.

Επομένως, η προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 230 ΕΚ αποτελεί το κατάλληλο ένδικο βοήθημα για τον έλεγχο της νομιμότητας της εν λόγω πράξεως.

(βλ. σκέψεις 39-42)

Καίτοι είναι αληθές ότι υφίσταται μία συμβατική σχέση, δηλαδή η τραπεζική εγγύηση, μεταξύ μιας τράπεζας και της Επιτροπής, αιτία της οποίας αποτελεί η υποχρέωση της καταδικασθείσας επιχειρήσεως έναντι της Επιτροπής, και ότι η εν λόγω τραπεζική εγγύηση περιέχει ρήτρα διαιτησίας κατά την έννοια του άρθρου 238 ΕΚ, η αμφισβήτηση της εν λόγω διαταγής πληρωμής δεν συνιστά διαφορά συμβατικής φύσεως βασιζόμενη στην τραπεζική εγγύηση και δυνάμενη να αποκλείσει την εφαρμογή του κανονισμού 2988/74, περί παραγραφής του δικαιώματος διώξεως και εκτελέσεως των αποφάσεων στον τομέα του δικαίου του ανταγωνισμού.

2. Ο κανονισμός 2988/74, περί παραγραφής του δικαιώματος διώξεως και εκτελέσεως των αποφάσεων στον τομέα του δικαίου του ανταγωνισμού, εισήγαγε μια πλήρη ρύθμιση που διέπει λεπτομερώς τις προθεσμίες εντός των οποίων η Επιτροπή δικαιούται, χωρίς να θίξει τη θεμελιώδη απαίτηση της ασφάλειας δικαίου, να εκτελεί τις αποφάσεις που επιβάλλουν πρόστιμα στις επιχειρήσεις.

Επομένως, η απλή ύπαρξη συμβατικής σχέσεως μεταξύ μιας τράπεζας και της Επιτροπής, δηλαδή μιας τραπεζικής εγγυήσεως για την καταβολή προστίμου που επιβλήθηκε λόγω παραβάσεως των κανόνων περί ανταγωνισμού δεν θα

μπορούσε να αποτρέψει ενδεχόμενη παραγραφή του δικαιώματος της Επιτροπής να εκτελέσει την απόφαση περί επιβολής προστίμου, η οποία εκδόθηκε μετά την παρέλευση της προθεσμίας του άρθρου 4 του εν λόγω κανονισμού.

Συναφώς, είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι η τραπεζική εγγύηση μπορεί να χαρακτηριστεί παρεπόμενη της κύριας σχέσεως υπέρ της οποίας εγγυάται ή, αντιθέτως, ανεξάρτητη αυτής, λόγω της ρήτηρας πληρωμής σε πρώτη ζήτηση που περιέχει.

(βλ. σκέψεις 45-46)

3. Αποτελεί απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 249 ΕΚ κάθε πράξη που μεταβάλλει ουσιωδώς και οριστικά τη νομική κατάσταση του αποδέκτη της.

Αυτό ισχύει στην περίπτωση διαταγής πληρωμής του καθυστερούμενου υπολοίπου προστίμου που επιβλήθηκε λόγω παραβάσεως των κανόνων περί ανταγωνισμού, συνοδευόμενης από την απειλή καταπτώσεως της τραπεζικής εγγυήσεως, όταν το δικαίωμα της Επιτροπής να προβεί σε εκτέλεση της αποφάσεως έχει παραγραφεί.

(βλ. σκέψεις 54-57)